

Dienst Joachim 21-10-2021 om 14u

Bedankt Hilde om ons op deze zwarte dag, wat
kleur te geven. Bedankt ook aan de harmonie.
Jullie opdracht was geen evidentie.
Bedankt, jullie waren een steun.

Milenka,

Ten zeerste wil ik u bedanken voor de mooie klanken bij
het aanhoren van ons gedicht.

De steun die ik van jouw en Vincent heb gekregen maakt een mens
verlegen, dankbaar, integer. Dit blijft voor altijd bij.

Dank u wel!

Joachim, Mooie mens (tekst Bernard gelezen door Milenka)

Joachim, Mooie mens,

je was echt nooit verknecht Het Noodlot heeft bepaald aan een KRUISPUNT...
DE STER in de Voorruit van de autobus zal dit contact wel herinneren.

Joachim, Beste Moedige zoon, één NOOT is er gevallen: Het NOODLOT,

Beter was het een herfstblaadje geweest,

Dan kon het nog kleurrijk DALEN,

Zweven en WEVEN, om
dan Aardig te LANDEN.

Beste Joachim, Iedereen zal U Blijven in Hart en Geheugen blijven VERHEUGEN.

Als Lichaam kapot,
zo besliste het NOOTLOT Het is niet sérieus,
je had geen keus.

MENS, ZOON, BROER, JOACHIM was een mooie kei, Rolling
Stone... Je viel onverwachts uit een Keiboom.
Je blijft Eeuwig NAZINDEREN in ons leven.
Vader Bernard, Moeder Roos, Manuel,
Eveline en Clémentine en nonkel Christian.

Joachim (tekst Manu Manu zal deze voordragen)

Joachim, JJ Voor wat met jou gebeurd is zijn geen woorden maar ik ga het toch proberen.

Voor ik het over Joachim wil hebben moet ik het ook even over Peter hebben.

Hoewel het overlijden van Peter een even grote mokerslag was voelde het toch anders.

Er was toch nog ergens een gevoel van begrip of zin of misschien zelfs keuze, hoe raar dat ook mag klinken.

Het was een gebeurtenis die we, hoe moeilijk ook, konden duiden.

Deze keer is dat helemaal anders.

Op klaarlichte dag, buiten ieders wil om was het plots gedaan.

JJ werd letterlijk uit ons leven gerukt.

Er was geen beslissing, geen aanleiding.

Een stom ongeluk, een moment van onoplettendheid?

En het was voorbij... Als hier iemand is van de gemeente wil ik vragen om misschien toch eens te kijken naar de inrichting van die oversteek en de toegelaten snelheid.

Het is niet het eerste accident dat daar gebeurde en een zwakke weggebruiker maakt daar eigenlijk geen schijn van kans aan de snelheid waar daar gereden wordt.

Joachim, muziek was uw leven en uw leven was muziek. Als je zelf niet speelde was je aan het luisteren naar Prokofiev, Shostakovich of Chopin of jazz.

De geestigste momenten met u hadden altijd iets met muziek te maken. Ik herinner me nog een festival, ik weet niet meer welk, waar je tussen twee bands de hele tent wild kreeg met een geïmproviseerd bongo concert. Dat was magisch. De vele keren dat we samen in een groepje gespeeld hebben, gewoon voor de fun.

Ik ga ook onze discussies missen.

Soms wat verzopen, zeker als het al wat later op de avond was maar altijd met je kennis van zaken en met veel goesting en interesse.

Ik ga nu afscheid nemen. Joachim zou al die emoties toch maar ongemakkelijk gevonden hebben dus zou ik dat graag doen zoals men een muzikant hoort te bedanken: zonder woorden maar ook niet met een stille groet, maar met een applaus. [Applaus]

De kudde (tekst Björn gelezen door Milenka)

De kudde liep de herder na.

Waarom liep de herder de kudde niet na?

Jij liep niet mee,

Jij keek de kudde aan en vroeg je af wat ze aan het doen waren, Waar ze naartoe trokken en waarom ze 2 benen hadden.

Waarom een drum als het met een triangel klonk.

Waarom nog een **bad** als je reeds een speelbak **had**.

Waarom milieuactivist als je de dag nadien het vliegtuig **mist**.

Waarom verwarming als je toch niet thuis was.

Waarom chaos en harmonie niet samen gaan ... met zijn **drie**.

Waarom politiek gekras als het graaien de enige boodschap **was**.

Waarom een auto als alles kon met de fiets!

De quotes en nieuwskoppen in de krant werden door u dagelijks **gelezen**,

Geïnterpreteerd en kleur **gegeven**.

Dit op wijze van een gevatte **mop**, sarcastisch, laconiek, soms nabij of soms wat..... **vergezocht**, ...

alles wat de gewoonten van de kudde **betrof** in twijfel trekken

soms gevoelsmatig, ook soms **grof**.

Bij u was het nooit zwart / nooit **wit** maar een eigen uitgesproken kleurenpallet,

De gedachte dat mensen het pallet niet zoals u **zagen** het stelde u voor onnoemelijk veel **vragen**.

Je was een gesloten **boek**, toch kwamen die vragen en viel voor zonderlingen een stuk van het **doek**.

Net als uw broer wou je de kudde nimmer **vervoegen**, enkel als de noodzaak er was of jullie naasten er stellig om **vroegen**.

De kudde zag hem regelmatig vertrekken.

Wat je deed op het andere **pad** oogde voor velen als “het zwarte **gat**.”

Voor de mensen die het geluk hadden je echt te hebben mogen leren kennen was er geen sprake van één of ander **gat** eerder een door wijsheden en talenten rijkelijk gevuld **vat**.

Roos, Bernard, Manuel en de velen die hem genegen waren,....

Er is niet één herder of eender welke beeltenis. Er zijn er meerdere en niet alleen die wie ik zonet heb vernoemd.

Jullie hebben er elk op een eigen manier voor gezorgd dat het pad altijd voor hem bereikbaar was.

Waarom herfst en geen lente.

Waarom moederliefde zo intens kan zijn.

Waarom tranen en geen **lach**als ik dan toch wel kiezen **mag**.

Waarom maken ze metaaldraden in groz-beckert, mayonaise was ook een optie geweest.

Waarom al dat intens verdriet de dagen beleef ik maar tel ze **niet**.

Waarom verlies je een broer zo **snel**, het begrijpen komt later nog **wel**.

Waarom zou ik mij aan de afspraak houden als jullie toch niet boos op me kunnen zijn.

Waarom moest ik zo vroeg weg?

Ik bleef zo graag tot het laatste verhaal nu lijkt iedere dag wel kaal.

Ik bleef zolang mogelijk genieten en **dromen** alsof ik wist dat mijn tijd er zat aan te **komen**.

Vaarwel, maat van mij..... en van velen!